

at handle om at byde de fremmede modstand. Jeg vil gerne minde kulturministeren om, at han på det konservative landsrådsmøde jo netop sagde, at grunden til, at der skulle udarbejdes en kanon, var, at der var brug for en oprustning netop med hensyn til udlændinge.

Så jeg vil gerne have, at kulturministeren forholder sig til det, der oprindeligt var hans hensigt med kulturkampen, nemlig kampen mod smagsdommerne og kampen mod de fremmede.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Nu skal jeg jo være pæn. Der var ikke en eneste af de ting, der blev sagt her, der var rigtig – ikke en eneste.

Vi har overhovedet ikke sagt, at vi på nogen som helst måde ville bruge kanonen til en kamp mod fremmede. Nej, kanonen er en gave, en invitation til at komme om bord i dansk kultur. Så det er fuldstændig forkert at bruge min tale på det konservative landsråd som forudsætning, og at bruge det som vinkel til at komme videre er også forkert, for min tale handlede netop om, hvordan man kunne bruge dansk kultur til at integrere fremmede i det danske samfund, og at der var ekstremiteter på begge sider, som havde godt af at møde dansk demokrati, dansk pluralisme, dansk tolerance. Så det er den første forkerte ting.

Kl. 12.05

Den anden forkerte ting er at sige, at jeg har villet smagsdommere til livs. Nej, jeg bruger netop smagsdommere selv, f.eks. i forbindelse med en kanon og alle mulige andre ting.

Det, vi ville til livs, var de rigtige meningers klub, det, som jeg har valgt at kalde meningshegemoniet, forstået på den måde, at der var nogle meninger, der var bedre end andre. Og det smagsdommeri er vi også kommet til livs, forstået på den måde, at nu er meninger tilladt. Nu er det tilladt at diskutere kvalitet, nu er det tilladt at diskutere pluralisme, og det er jo skægt.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hvordan synes kulturministeren så det er gået, altså, hvad er det for et resultat, vi står med?

Nu siger kulturministeren, at man kan bruge dansk kultur til at integrere fremmede.

Det, vi kan konstatere i dag, er jo, at de stærkt nationale bevægelser som f.eks. Dansk Front er i fremmarch, og det er jo netop med udgangspunkt i, at nu vil man skabe et Danmark for danskere. Samtidig kan man konstatere, at der

er indvandrere, der trækker sig tilbage til deres kultur, fordi de netop føler sig majoriseret af flertallets meninger og flertallets kultur. Med andre ord: Vi har – som jeg ser det – fået et mere polariseret Danmark.

Så i stedet for at bruge kulturpolitikken som løftestang til at skabe sammenhængskraft, har regeringen gjort præcis det modsatte. Er kulturministeren enig i den udlægning?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Ikke overraskende kan jeg svare: Nej.

Altså, sagen er jo den, at det, der skete i november 2001 – lad os sige det rent ud – var et brud med sådan en radikal udlændinge/flygtningepolitik, som ikke tog hensyn til, hvad almindelige mennesker i Danmark tænkte om de problemer og de udfordringer, som vi står med i det danske samfund. Og det, der er sket i Danmark, er jo tydeligvis, at man nu kan diskutere det. Så den debat er faldet til ro i forhold til, hvordan den var tidligere.

Det betyder også, at vi kan se, hvis vi f.eks. sammenligner med vores nabolande – lad os tage både Sverige og Tyskland som eksempler – at der er meget mere ro på udlændingedebatten i Danmark, end der er i de lande. Der er nemlig højreekstremistiske grupper, som er seriøst stærke, og som udgør et relativt stort antal i forhold til antallet i Danmark. Dette skyldes, at vi i Danmark har valgt at tage debatten åbent, fordi vi har taget hensyn til, hvad et overvældende flertal af danskere mener i det danske samfund, hvilket går – det er rigtigt – imod det, Det Radikale Venstre mener, men som jeg vil gætte på at 80-90 pct. af danskerne er enige i er en fornuftig politik på området. Så det er et brud, og jeg synes da, det er ganske fornuftigt, at vi har fået debatten op på bordet, så der ikke er de problemer i det danske samfund, der f.eks. er i det svenske og det tyske samfund.

Formanden:

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen for et sidste spørgsmål.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Men det er altså interessant, at kulturministeren her indrømmer, at grunden til, at han fører den kulturpolitik, han gør, er, at befolkningen var uenig i udlændingepolitikken og flygtningepolitikken. Så derfor har kulturministeren altså brugt Kulturministeriet som et kampredskab til at løse de problemer, som kulturministeren har